

POWIETRZE (WIATR)

Grupa wiekowa: 4-latki

Czas trwania projektu: 4 tygodnie

Cele ogólne projektu:

- Budowanie wiedzy o powietrzu (w szczególności o wietrze i jego wpływie na pogodę).
- Wzbogacanie dziecięcego słownika o pojęcia związane z wiatrem, zjawiskami atmosferycznymi, wykorzystaniem siły wiatru przez człowieka.
- Rozbudzenie zainteresowania zjawiskami zachodzącymi w przyrodzie.
- Rozwijanie umiejętności prowadzenia obserwacji przyrodniczych i wyciągania wniosków.
- Rozwijanie umiejętności posługiwania się pojęciami przeciwstawnymi.
- Rozwijanie umiejętności samoobsługowych w zakresie poprawnego ubierania się, adekwatnego do pogody.
- Kształtowanie postawy proekologicznej. Zapoznanie z podstawowymi zasadami ochrony środowiska (w szczególności w aspekcie zanieczyszczeń powietrza).
- Kształtowanie nawyku prawidłowego oddychania.
- Tworzenie warunków do samodzielnego poznawania rzeczywistości przyrodniczej poprzez obserwowanie, eksperymentowanie, eksplorowanie.
- Rozwijanie języka w aspekcie komunikacyjnym.

Główne idee:

- Wiatr to ruch powietrza. Wiatr porusza różnymi przedmiotami (CASUM 1).
- Wiatr wieje z różną siłą. Może być delikatnym powiewem, silnym wichrem lub niszczącym huraganem (CASUM 2).
- Wiatr może wiać z różnych stron (CASUM 3).
- Wiatr może być ciepły lub zimny. Wiatr wpływa na pogodę (CASUM 4).
- Wiatr może być pożyteczny. Człowiek wykorzystuje wiatr do produkowania prądu (CASUM 5).

Fakty – ciekawostki – opinie, czyli co nauczyciel powinien wiedzieć o temacie:

- Przedstawiona w casumie nr 5 sytuacja, w której podczas braku wiatru prąd nie płynie jest nierealna – w takim wypadku, gdy generatory prądu nie działają, wykorzystuje się zmagazynowany prąd albo inne źródła energii. W animacji sytuacja została celowo uproszczona.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

- „Silny wiatr w połączeniu z temperaturą powietrza tylko nieco niższą niż 0°C może powodować w organizmie takie same skutki jak temperatura poniżej – 30°C, tyle że w stojącym powietrzu. Wychłodzenie – pojawia się, gdy temperatura wewnętrzna ciała spada poniżej 35°C. Objawia się: zaburzeniami świadomości, powolną mową, poczuciem wyczerpania. Odmrożenie – jest skutkiem oddziaływania zimna na organizm. Jego wynikiem mogą być trwałe uszkodzenia ciała, zwłaszcza: palców rąk i nóg, nosa, małżowin usznych”¹.
- „Wiatr to jedna z najbardziej niszczących sił przyrody. Ale działa on również rzeźbotwórczo, gdyż materiał skalny, piach itp. porwane z jednego miejsca, przetransportowane i w innym miejscu zakumulowane kształtują krajobraz. Właśnie w obszarach suchych wiatr jest najważniejszym czynnikiem kształtującym rzeźbę terenu, określaną jako eoliczną. Wiatr jest jednym z najważniejszych składników pogody, wobec czego w prognozach podaje się prędkość wiatru (w m/s lub km/h) i kierunek, z którego wieje”².
- „Maksymalna prędkość wiatru to 520 km/h i chyba wszyscy się zgodzą, że tyle wystarczy, skoro już wiatr o prędkości 280 km/h momentalnie obraca miasta w pył. Dzieje się tak z uwagi na siły oddziałujące na cząsteczki powietrza (m.in. przyciąganie, tarcie, różnice ciśnień powietrza). Dla porównania huragan Katrina, który w 2005 roku zniszczył Nowy Orlean, osiągał prędkość 280 km/h”³.
- „Wiatr to ruch powietrza. Powstaje na skutek różnic ciśnienia powietrza znajdującego się nad różnymi obszarami. Powietrze przemieszcza się od obszaru o wyższym ciśnieniu atmosferycznym do rejonu o niższym ciśnieniu. Im większa różnica ciśnień, tym większa prędkość wiatru. Każdy wiatr wieje z określonego kierunku. Kierunek wiatru to kierunek świata, z którego wieje wiatr. Na przykład wiatr wschodni to wiatr wiejący ze wschodu”⁴.
- „Siła wiatru od tysięcy lat jest wykorzystywana przez człowieka. Wykorzystuje się ją między innymi w żegludze – napędza zarówno małe łodzie żaglowe, jak i duże żaglowce. Umożliwia także uprawianie różnych form aktywnego wypoczynku z użyciem sprzętu, którego elementem jest żagiel, na przykład windsurfingu czy paralotniarstwa. Wiatr wprawiał w ruch skrzydła wiatraków, w których jeszcze niedawno mielono ziarna zbóż na mąkę. Miejsce wiatraków zajęły dzisiaj turbiny wiatrowe, przetwarzające energię wiatru w energię elektryczną”⁴.
- W sali powinny być stworzone stanowiska, w których dzieci będą mogły w czasie wolnym swobodnie korzystać z przedmiotów związanych z tematem oraz przeprowadzać doświadczenia. Można utworzyć stanowisko meteorologiczne, w którym dzieci będą wykonywać doświadczenia związane z wiatrem.

Centrum Badawcze na starcie⁵:

- Na początku budowania Centrum powinny znaleźć się w nim bezpieczne dla dzieci przedmioty: balony, wachlarze, wiatraki, piórka, chusteczki. Centrum będzie stopniowo uzupełniane. Po wykonanych doświadczeniach materiały trafiają do Centrum, by dzieci samodzielnie mogły wykonywać badania. Można utworzyć stanowisko meteorologiczne, w którym dzieci będą wykonywać doświadczenia związane z wiatrem.

¹ „Dziennik Zachodni”, <http://www.dziennikzachodni.pl/artukul/765643,ciekawostki-zimowe-kiedy-wieje-wiatr-bardziej-odczuwamy-chlod,id,t.html?cookie=1#czytaj_dalej> [dostęp: 30.06.2013].

² A. Unton-Pyziółek, <<http://tvnmeteo.tvn24.pl/informacje-pogoda/ciekawostki,49/niszczy-i-buduje-czym-wlasciwie-jest-wiatr,13815,1,0.html>> [dostęp: 30.06.2013].

³ Czy wiesz, że wiatr na Ziemi nie może wiać szybciej niż 520 km/h?, <<http://czywiesz.pl/natura/240064,Czy-wiesz-ze-wiatr-na-Ziemi-nie-moze-wiac-szybciej-niz-520-kmh.html#>> [dostęp: 30.06.2013].

⁴ U. Depczyk, B. Sienkiewicz, H. Binkiewicz, *Przyroda z pomysłem*, cz. I, WSiP, Warszawa 2012, s. 91.

⁵ W drugim i trzecim tygodniu w Centrum będą pojawiać się nowe przedmioty do przeprowadzania samodzielnych doświadczeń.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Propozycje wycieczek badawczych i wizyt ekspertów:

- wizyta eksperta – meteorologa
- wycieczka do stacji meteorologicznej
- wizyta eksperta – muzyka z orkiestry dętej

Do poczytania dzieciom:

- Christiane Dorion, *Pogoda i klimat*, Wydawnictwo Debit
- Christiane Dorion, *Ziemia – nasza wspaniała planeta*, Wydawnictwo Debit
- Anita Ganeri, *Ciekawe, dlaczego wieje wiatr?* Wydawnictwo Olesiejuk
- Sulima Leszek Ciundziewicki, *Poszukiwania wiatru*
- Urszula Kowalska, *Cztery pory roku*
- Rafał Lasota, *Wiatr*
- Ludwik Jerzy Kern, *Panie wietrze*
- Julian Tuwim, *Dwa wiatry*

Inne materiały do wykorzystania podczas realizacji projektu:

- *Rodzina Pytalskich*, odcinek 19: *Poleciało z wiatrem*
- *Adibu*, odcinek 7: *Co to jest tornado?*
- *Adibu*, odcinek 11: *Skąd się bierze wiatr?*
- *Mali Einstein*, odcinek 48: *Wiatr na księżniczkę*
- Biblioteka Dźwięków, <<http://soundimpress.pl/kat/dzwieki/przyroda/szum-lisci>> [dostęp: 30.06.2013]
- Anna Łada-Grodziska, *Sześć parasoli*, w: *Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki*, red. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia
- Marta Bogdanowicz, *Idzie pani, wietrzyk wieje*, w: *Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki*, red. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia
- Agnieszka Frączek, *Kiedy zadzieram do góry głowę*, w: Agnieszka Frączek, *Chichopotam*, Wydawnictwo Bis
- Agnieszka Frączek, *Parasol*, w: Agnieszka Frączek, *Chichopotam*, Wydawnictwo Bis
- Agnieszka Frączek, *Przepis na tęczę*, w: Agnieszka Frączek, *Chichopotam*, Wydawnictwo Bis

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

➤ **TYDZIEŃ 1**

W pierwszym tygodniu odbywają się zajęcia wprowadzające w tematykę projektu. Mają one na celu zainteresowanie tematem oraz pokazanie nauczycielowi stanu wiedzy i doświadczeń oraz zasobu słownictwa dzieci.

Podczas tego tygodnia dzieci pomagają nauczycielowi dekorować salę, tworzyć Centrum Badawcze, budują kącik czytelniczy, przeglądają książki, słuchają tekstów czytanych przez nauczyciela, wykonują prace plastyczne zainspirowane tematem projektu, zapoznają się z piosenką.

W tym tygodniu pojawia się w sali beczka słów, a dzieci z pomocą nauczyciela budują siatkę pytań. Jednocześnie nauczyciel autonomicznie dokonuje wyboru pozostałych form aktywności dzieci z poniższej tabeli. Zadania w tabelach 1 i 3 zostały uporządkowane według dziesięciu modułów: język, matematyka, badanie, konstrukcje, formy plastyczne, muzyka, teatr, ruch, zdrowie, współpraca.

Tabela 1. Propozycje zabaw i zadań dla dzieci w pierwszym tygodniu projektu

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
JĘZYK, RUCH	3.3, 14.5	<ul style="list-style-type: none"> Słucha wiersza. Zadaje pytanie związane z treścią wiersza. 	<p>Wiersz <i>Imiona wiatru</i></p> <p>Nauczyciel czyta wiersz, a później pyta dzieci o jego treść: <i>O czym mowa w wierszu? Co wiecie o wietrze?</i> Następnie dzieci w dowolny sposób ruchem odzwierciedlają treść wiersza, np. dmuchają leciutko jak zefir, wieją jak silna zawierucha, wymachując rękami i przechylając się na boki.</p>	W początkowym etapie zabawy nauczyciel może sugerować dzieciom, w jaki sposób mają się poruszać, następnie może poprosić jedno z dzieci o wymyślanie ruchów imitujących wiatr.	Tekst wiersza (załącznik 1).
MATEMATYKA	3.3, 13.1, 13.2	<ul style="list-style-type: none"> Liczy znikające przedmioty. Dodaje pióra. Pokazuje na palcach wynik dodawania. 	<p>Zagadka</p> <p>Dzieci siedzą na dywanie w grupach, a nauczyciel układa zagadki z wykorzystaniem kolorowych piórek i koszyka, np.: <i>Nad koszykiem leciały dwa ptaki: pierwszy zgubił dwa żółte piórka, które wpadły do koszyka, a drugi ptaszek zgubił jedno białe piórko, które również wpadło do koszyka. Ile piórek mamy w koszyku?</i> Dzieci podają liczbę, a następnie nauczyciel mówi do wybranego dziecka: <i>Wyjmij i sprawdź!</i> Kiedy dzieci policzą wspólnie wszystkie pióra (żółte i białe), nauczyciel oddziela je od siebie i mówi: <i>Dwa żółte i jedno białe. Razem trzy. Nauczyciel na koniec prosi: Pokażcie na palcach, ile jest piór.</i></p>	Podczas wypowiedziania zadania nauczyciel wykonuje opisywane gesty, czyli wkłada pióra do kosza. Przy następnych przykładach zwiększa się liczba piór.	Koszyk, piórka.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
JĘZYK	3.3	<ul style="list-style-type: none"> Zadaje pytania związane z tematyką zajęć. 	<p>Tworzenie siatki pytań W centrum arkusza nauczyciel zapisuje słowo WIATR, a dookoła pytania zadawane przez dzieci (słowa, zdania + symbole). Pytania dotyczą tego, co interesuje dzieci i czego chciałyby się dowiedzieć o wietrze.</p>	<p>Element obowiązkowy realizowany trzeciego i czwartego dnia trwania projektu. Dobrze byłoby, gdyby obok pytania pojawiło się imię jego autora.</p>	Arkusze szarego papieru, flamastry.
JĘZYK	3.1	<ul style="list-style-type: none"> Wypowiada się na temat wiatru, stosując słowa z beczki słów. 	<p>Beczka słów Nauczyciel zapisuje z dziećmi nowe dla nich wyrazy (słowa z symbolami) związane z tematem. Dzieje się tak przez cały czas trwania projektu. W ten sposób powstaje zbiór słów poszerzających słownictwo czynne i bierne dzieci.</p>	<p>Element obowiązkowy Nowe wyrazy można napisać na kolorowych kartkach i przykleić do beczki. Przykładowe słowa to: powietrze, wiatr, wichura, huragan, cyklon.</p>	Duży arkusz szarego papieru z naszkicowaną beczką.
JĘZYK, FORMY PLASTYCZNE	1.2, 9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje pracę plastyczną. 	<p>Lista obecności We wcześniej uzgodnionym z dziećmi miejscu w sali nauczyciel wiesza gałązkę. Każde dziecko otrzymuje wycięty z papieru listek, na którym umieszcza swoje inicjały lub przykleja fotografię. Każdego dnia po przyjściu do przedszkola dzieci wieszają swój listek na gałęzi. Po skończonych zajęciach ściągają go i umieszczają w specjalnym koszu.</p>	Nauczyciel decyduje, czy dzieci podpisują się inicjałami, czy wklejają fotografie na listki.	Gałązka ozdobna, kartki papieru, pisaki, fotografie dzieci.
JĘZYK, RUCH, FORMY PLASTYCZNE, WSPÓŁPRACA	1.2, 3.3, 5.3, 9.2, 14.3	<ul style="list-style-type: none"> Rytmicznie kreśli koliste ruchy. Reaguje na sygnał słowny. Zgodnie pracuje w małej grupie. Bezpiecznie posługuje się nożyczkami. Uważnie słucha wiersza. Opowiada na forum grupy. Komponuje własną pracę plastyczną. 	<p>Kiedy zadzieram do góry głowę Dzieci stoją przy stołach, na których leżą przyklejone arkusze szarego papieru. Rysują białymi kredkami pastelowymi koliste znaki bez odrywania kredek od kartek. W trakcie zabawy na hasło nauczyciela dzieci maszerują wokół swojego stołu i na hasło „stop” zatrzymują się, aby rysować w innym miejscu kartki. W pewnym czasie zabawy na hasło nauczyciela dzieci zmieniają też rękę, którą rysowały. Po narysowaniu kilku wzorów dzieci opowiadają, co przypominają im narysowane kreski. Nauczyciel pomaga dzieciom podzielić kartki, tak aby każdy otrzymał kawałek podobnej wielkości. Zadaniem dzieci jest wycięcie z danego fragmentu chmury. Dzieci siadają na dywanie ze swoimi chmurami i słuchają wiersza Agnieszki Frączek <i>Kiedy zadzieram do góry głowę</i>:</p>	<p>Warto pójść z dziećmi na plac zabaw (jeśli jest na nim trawa) albo do parku w dniu, kiedy widać ładne, kształtne chmury, aby dzieci mogły próbować dostrzec w nich kształty.</p> <p>Zabawa inspirowana systemem „Edukacja przez ruch” Doroty Dziamskiej.</p>	Wiersz Agnieszki Frączek <i>Kiedy zadzieram do góry głowę</i> , szybka, rytmiczna muzyka, arkusze szarego papieru, białe kredki pastelowe (olejne), nożyczki, taśma papierowa (do tapet), niebieskie kartki A4, kleje.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
			<p><i>Kiedy zadzieram do góry głowę, To widzę pyszne lody śliwkowe, A po tych lodach, niczym po stoku, W dół sunie para błękitnych smoków.</i></p> <p><i>Obok pierzaste żaby – straszycła Rozpościerają ogromne skrzydła, Ślimak (wraz z muszlą) fika koziołki, Na miotle gnają dwa muchomorki.</i></p> <p><i>Słoń się wdrapuje na karuzelę, Bordowe cielę ogonem miele, A rozbrykane potomstwo kaczce Prosto na księżyc gna odkurzaczem.</i></p> <p><i>Widzę żyrafę, całą w stokrotkach, Pałac Kultury, pudła na wrotkach, Tort orzechowy, parę kaloszy, Dwa koty w worku, Podgrzybków koszyk, W aeroplanie widzę bałwana I na huśtawce hipopotama.</i></p> <p><i>Lubię zadzierać głowę do góry I obserwować na niebie chmury.</i></p> <p>Nauczyciel pyta: <i>Co można zobaczyć, zadzierając do góry głowę?</i> Następnie dzieci patrzą na wycięte przez siebie chmury i obracając nimi, próbują zauważyć jakiś kształt, który przypomina im coś konkretnego. Opowiadają, co widzą, a potem przyklejają chmury do niebieskich kartek i dorysowują brakujące elementy (np. jeśli zobaczą na swojej chmurze twarz, to przykleją i dorysowują oczy, nos, uszy, buzię itp.).</p>		

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
JĘZYK, RUCH	1.2	<ul style="list-style-type: none"> Dostosowuje siłę wydechu do zadania. 	<p>Labirynt Nauczyciel na dywanie rozkłada taśmę malarską (która nie zniszczy dywanu) w taki sposób, aby powstał prosty labirynt (kręta ścieżka). Dzieci w czasie wolnym mają do dyspozycji grube słomki i małe, lekkie kulki (np. z papieru). Ich zadaniem jest ułożenie kulki na początku ścieżki i przedmuchiwanie jej za pomocą słomki do końca labiryntu.</p>	<p>Tory nie powinny być długie, gdyż zadanie może być bardzo męczące. Po każdym zadaniu należy robić przerwy, aby dzieci miały czas swobodnie pooddychać.</p>	<p>Taśma malarska, słomki, kuleczka.</p>
JĘZYK	3.1	<ul style="list-style-type: none"> Dostosowuje siłę wydechu. 	<p>Latające piórko Każde dziecko otrzymuje piórko. Zadaniem dzieci jest utrzymanie piórka w powietrzu za pomocą dmuchania. Przed ćwiczeniem instrukcję wykonania prawidłowego wdechu i wydechu podaje nauczyciel.</p>	<p>Należy zwrócić uwagę na bezpieczeństwo dzieci podczas wdechu oraz wydechu i kilkakrotnie przećwiczyć z nimi te czynności.</p>	<p>Małe piórka.</p>
JĘZYK, BADANIE	11.2, 14.1, 14.2, 14.3	<ul style="list-style-type: none"> Dokonuje obserwacji zjawisk atmosferycznych. Zapisuje obserwacje na karcie. Tworzy własną kartę obserwacji. 	<p>Wietrzny spacer Dzieci tworzą karty obserwacji – kartka formatu A4 podzielona jest na osiem kwadratów. W lewej kolumnie każde dziecko rysuje kolejno: dach z kominem, drzewo, liść, chusteczkę. Następnie dzieci wybierają się na spacer z nauczycielem, podczas którego starają się sprawdzić, czy wiatr jest na tyle silny, że wpływa na obserwowane obiekty, tj. czy dym z komina leci prosto do góry (wiatru nie ma), czy jest rozwiewany na boki, czy gałęzie drzew się chwieją, czy liście są podrywane z ziemi przez wiatr, czy chusteczka trzymana przez dziecko unosi się przy podmuchach. Obserwacje zapisują za karcie (zaznaczając haczykiem lub x, lub rysując stan faktyczny, np. inny kształt dymu).</p>	<p>Na wietrzny spacer warto wybrać się dwa razy, za pierwszym razem, gdy wiatr jest silny, za drugim, gdy jest delikatny. Każde dziecko powinno mieć swoją chusteczkę, np. higieniczną.</p>	<p>Kartki A4, ołówki.</p>

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
BADANIE, FORMY PLASTYCZNE	9.2, 11.1, 14.3	<ul style="list-style-type: none"> Dokonuje obserwacji zjawisk atmosferycznych. Wykonuje rysunek na zegarze pogodowym. Zaznacza typ pogody danego dnia. 	<p>Jaka dziś pogoda?</p> <p>Dzieci wykonują wspólny zegar pogodowy. Papierowy okrągły talerz zostaje podzielony przez nauczyciela na siedem części. Każda z nich będzie oznaczała inne zjawisko: słońce, wiatr, chmury jasne, chmury ciemne, deszcz, śnieg, burzę. Dzieci w parach uzupełniają następujące kolorowanki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – para 1: rysunek drzewa uginanego przez wiatr, – para 2: rysunek parasola i padającego na niego deszczu, – para 3: chmury jasne i chmury ciemne (2 rysunki), – para 4: rysunek chmury śniegowej i chmury burzowej (2 rysunki), – para 5: rysunek słońeczka (może być symboliczne z promieniami, ale bez uśmiechu!), – para 6: plansza zegara na niebiesko. <p>Po wykonaniu przez dzieci rysunków nauczyciel przykleja je na zegarze i całość umieszcza w Centrum Badawczym. Codziennym zadaniem dzieci będzie sprawdzanie pogody i oznaczanie jej na planszy poprzez przypięcie klamerki w odpowiednim miejscu na brzegu talerzyka.</p>	Dzieci można połączyć w większe zespoły w zależności od liczności grupy.	Kolorowanki przedstawiające wymienione warunki pogodowe, kredki, klej, duży talerz papierowy, klamerki do bielizny.
FORMY PLASTYCZNE	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje pracę plastyczną według wskazówek nauczyciela. 	<p>Obrazy wiatru</p> <p>Dzieci siedzą przy stolikach, każde otrzymuje kartkę papieru. Na każdym stole stoją też miski z różnymi kolorami piasku. Zadaniem dzieci jest posmarowanie kartek klejem w dowolny sposób, a następnie posypanie piaskiem i rozdmuchanie go słómką po kartce.</p>	Do wykonania rysunku wystarczy kilka szczypt piasku dla każdego dziecka. Należy z dziećmi przećwiczyć dmuchanie przez słómkę.	Słómką do napojów, kartka papieru, kolorowy piasek dekoracyjny, kleje.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
KONSTRUKCJE	10.1, 10.2	<ul style="list-style-type: none"> Buduje konstrukcję przestrzenną. 	<p>Wiatrak Z zebranych wcześniej kartonów i pudełek dzieci wspólnie z nauczycielem budują ogromy wiatrak – najlepiej taki, aby mogły do niego wejść. Skrzydła wiatraka powinny być ruchome.</p>	Najłatwiej będzie na dużym kartonie z wyciętym wejściem dla dzieci ustawić drugi, do którego przymocowane zostaną skrzydła. Skrzydła powinny być lekkie – można z dużego, kwadratowego brystolu zrobić tradycyjny wiatraczek (tylko o wiele większy) i przymocować go do wieży, np. za pomocą rolki po papierowych ręcznikach. Wielki wiatrak będzie jednocześnie świetną inspiracją i miejscem zabaw swobodnych.	Podła, kartony, brystol, taśma klejąca, rolki po papierowych ręcznikach.
MUZYKA	3.3	<ul style="list-style-type: none"> Rozpoznaje pogodę. 	<p>Jaka to pogoda? Dzieci leżą na dywanie z zamkniętymi oczami. Nauczyciel włącza odgłosy towarzyszące różnym warunkom atmosferycznym, np. silny wiatr, deszcz, burza, grad, słaby wiatr, śpiew ptaków w lesie. Zadaniem dzieci jest wsluchanie się w dźwięk oraz odgadnięcie, jakie zjawiska atmosferyczne są słyszalne.</p>	Nie każdy rodzaj warunków atmosferycznych określany jest przez dźwięki, dlatego najczęściej pojawią się te określane jako zła pogoda.	Biblioteka dźwięków dostępna w internecie.
MUZYKA, RUCH	5.4, 8.2	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w zabawie ruchowej. Reaguje na zmianę tempa. 	<p>Latawce na wietrze Dzieci otrzymują kolorowe apaszki i poruszają się po sali w rytm muzyki. Gdy muzyka milknie, dzieci puszczają apaszki i obserwują ich powolne opadanie. Kiedy ponownie słychać muzykę, dzieci podnoszą apaszki i zabawa rozpoczyna się od nowa.</p>	Można wcześniej poprosić dzieci o przyniesienie apaszek do przedszkola.	Utwór muzyczny.
RUCH, BADANIE	11.1	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w spacerze. Wykonuje doświadczenie. 	<p>Spacer z łapaniem wiatru Dzieci wychodzą do przedszkolnego ogrodu i otrzymują foliowe woreczki. Nauczyciel demonstruje doświadczenie – otwierając woreczek oburącz i machając nim, nabiera do niego powietrza. Dzieci obserwują, w jaki sposób woreczek się wypełnia. Następnie każde dziecko wykonuje doświadczenie.</p>	Należy wybrać dość wietrzny dzień na spacer.	Woreczki foliowe.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
RUCH	1.2, 5.4	<ul style="list-style-type: none"> • Uczestniczy w zabawie ruchowej. • Reaguje na zmianę dźwięków. 	<p>Szalony wiatr Dzieci stoją swobodnie w różnych miejscach sali. Wyobrażają sobie, że są drzewami, których gałęzie poruszają się na wietrze. Zadanie polega na naśladowaniu szumu wiatru. Nauczyciel wygrywa na instrumencie dźwięki. Zgodnie z ich natężeniem dziecko szumi raz głośniej, raz ciszej i kołysze się mocniej lub słabiej. Gdy instrument cichnie, dzieci stoją bez ruchu.</p>		Instrument.

➤ TYDZIEŃ 2

W drugim tygodniu każdego dnia dzieci zapoznają się z jedną główną ideą związaną z tematem. Odbywa się to przy użyciu materiałów edukacyjnych na tablicy multimedialnej. Nauczyciel modeluje dialog QtA. Następnie wybiera z tabeli 2 co najmniej jedną aktywność badawczą związaną z omawianą ideą.

Główna idea 1. Wiatr to ruch powietrza. Wiatr porusza różnymi przedmiotami.

Praca z materiałem na platformie (ścieżka: 4-latki>powietrze>1)

Na ekranie widać park.

Element interaktywny – wiatrowskaz.

Po kliknięciu zaczyna wiać wiatr.

N: Co się działo?

D: Gazeta spadła. LUB Liście się ruszają.

N: To ciekawe, co mówisz. Wytłumacz, jak to się stało. LUB Masz rację. Jak myślisz, dlaczego tak się dzieje?

Co zrzuciło gazetę? LUB Przez co liście się ruszają?

Element interaktywny – przycisk DALEJ.

Element interaktywny – wiatrowskaz.

Scena zaczyna się jak powyżej, ale wieje silniejszy wiatr. Ponadto pojawiają się smugi wiatru, które poruszają liśćmi, gałęziami, porywają gazetę.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

N: A co teraz się wydarzyło?

D: To wiatr.

N: Powiedziałaś, że to wiatr. Jak się o tym dowiedziałeś?

Co zrobił wiatr? LUB Co porusza liśćmi?

Główna idea 2. Wiatr wieje z różną siłą. Może być delikatnym powiewem, silnym wichrem lub niszczącym huraganem.

Praca z materiałem na platformie (ścieżka: 4-latki>powietrze>2)

Na ekranie widać krajobraz.

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na poziom 1 nic się nie dzieje, nie ma wiatru.

N: Co widzicie?

D: Leci dym. LUB Wisi pranie.

N: Zauważyłeś dym. Opowiedz o tym więcej. LUB Co jeszcze widziałeś?

Dłaczego nic się nie porusza? LUB Czy tu widać wiatr?

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na poziom 2 pojawia się lekki wiatr. Porusza liśćmi, gałęziami, dym z komina skierowany jest w prawą stronę. Pranie lekko się kołysze.

N: Co zauważyliście?

D: Drzewo się rusza. LUB Pranie się rusza.

N: To ciekawe, że drzewo się rusza. O co tu chodzi? LUB Pranie rzeczywiście się rusza. Co wy na to?

Czy zaczął wiać wiatr? LUB Co porusza praniem i drzewem?

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na poziom 3 drzewo kołysze się coraz mocniej, kilka liści opada pod wpływem wiatru oraz kilka jabłek spada na trawnik. Dym z komina jest rozwiany w prawą stronę, a pranie unosi się wysoko w górę.

N: Co się dzieje?

D: Jest mocny wiatr.

N: Jacek powiedział, że wiatr jest mocny. Co wy na to?

Czy wiatr wieje coraz mocniej?

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na poziom 4 wiatr powoduje, że z dachu odpadają dachówki, na drzewie łamią się gałęzie, pranie mocno faluje – koszula odrywa się od sznura, leci z wiatrem.

N: A co tutaj się stało?

D: Taki silny wiatr. LUB Ubranie uciekło.

N: Powiedziałaś, że teraz wiatr jest silniejszy. Opowiedz, co się działo. LUB Powiedz, jak to się stało, że ubranie uciekło?

Czy ten wiatr jest niebezpieczny? LUB Co porwało pranie ze sznurka?

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na poziom 5 dach zostaje zerwany, drzewo wyrwane z korzeniami, płot przewraca się – deski lecą w różnych kierunkach i w różne miejsca, łamią się.

N: Co się stało?

D: Wiatr wszystko zepsuł. LUB Ale wichura.

N: To prawda, wiatr niszczył różne rzeczy. Opowiedz, jak to robił. LUB To ciekawe słowo! Antek powiedział „wichura”. Co o tym myślicie?

Jak nazywa się taki wiatr? LUB Co jeszcze porwał wiatr?

Główna idea 3. Wiatr może wiać z różnych stron.

Praca z materiałem na platformie (ścieżka: 4-latki>powietrze>3)

Na ekranie widać Basię stojącą przed domem z parasolem, podczas deszczu.

Element interaktywny – strzałki po obu stronach ekranu.

Po kliknięciu na prawą strzałkę wiatr przechyla parasolkę w lewą stronę, gałęzie drzewa pochylają się. Rękaw wiatrowy skierowany jest w lewo i powiewa.

N: Co zauważyliście?

D: Basia stoi w deszczu. LUB Bujało parasol.

N: Opowiedz o tym, jak Basia idzie. LUB Antek powiedział, że bujało parasol. Co o tym sądzicie?

W jakim kierunku wiał wiatr? LUB Wiatr prawie połamał parasol, prawda?

Po kliknięciu na lewą strzałkę wiatr przechyla parasolkę w prawą stronę, gałęzie drzewa pochylają się. Rękaw wiatrowy skierowany jest w prawo i powiewa.

N: Co się dzieje?

D: Znowu łamie parasol. LUB Teraz w drugą stronę.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

N: Opowiedz, jak to się dzieje. LUB Wyjaśnij dokładnie, co masz na myśli?

Czy wiatr wiał w inną stronę? LUB Czy to znowu wiatr wieje?

Główna idea 4. Wiatr może być ciepły lub zimny. Wiatr wpływa na pogodę.

Praca z materiałem na platformie (ścieżka: 4-latki>powietrze>4)

Na ekranie widać krajobraz, na pierwszym planie stoi wiatrowskaz.

Element interaktywny – strzałki po obu stronach ekranu.

Strzałki służą do kierowania wiatrem. Naciskając strzałkę z lewej strony, chmury w animacji przesuwały się w prawą stronę. Niebo nad morzem staje się zachmurzone i zaczyna padać deszcz. A nad górami niebo się rozjaśnia i na góry padają promienie słoneczne.

N: Co zauważyliście?

D: Chmury na niebie. LUB Trochę słońce, a trochę deszcz.

N: To ciekawe, co mówisz, wytłumacz, o co chodzi? LUB Marysia powiedziała o słońcu i deszczu. A co wy widzieliście?

Czy wiatr zmienia pogodę? LUB Skąd wzięło się słońce? LUB Gdzie są chmury?

Po naciśnięciu strzałki z prawej strony chmury, za pomocą wiatru, przesuwały się (w lewą stronę). Niebo nad morzem rozjaśnia się, zaś chmury wędrują nad góry i pada deszcz.

N: Co teraz się stało?

D: Chmury się ruszają.

N: Jak myślisz, jak to się dzieje?

Co porusza chmurami?

Główna idea 5. Wiatr może być pożyteczny. Człowiek wykorzystuje wiatr do produkowania prądu.

Praca z materiałem na platformie (ścieżka: 4-latki>powietrze>5)

Na ekranie jest pole z domami i turbina wiatrowa.

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na stopień 1 turbina się nie porusza, nic się nie dzieje, chmury stoją w miejscu, nie ma świateł w domach.

N: Co zauważyliście?

D: Są domy. LUB Wiatraki.

N: Masz rację, widać domy. Co jeszcze widzisz? LUB Opowiedz o tych wiatrakach.

Czy na polu są wiatraki? LUB Czy tam jest wiatr?

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Element interaktywny – suwak.

Po ustawieniu na stopień 2 turbina rusza, chmury wolno płyną, wiatr pokazany jest jako mleczne smugi. W domach zapala się słabe światło. W tym samym czasie w ziemi widać symbolicznie, jak czarnymi przewodami płyną małe czerwone kulki od turbiny do domów – prąd.

N: Co widzicie?

D: Wiatraki się kręcą. LUB Jakieś kulki są w ziemi.

N: Alina zauważyła, że wiatraki się kręcą. Co wy na to? LUB Rzeczywiście, widać jakieś kulki. Jak myślicie, o co tu może chodzić?

Czy wiatr wprawia w ruch wiatraki? LUB Do czego służą wiatraki?

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na stopień 3 wiatr staje się silniejszy, turbina przyspiesza, chmury szybciej płyną. W domach światło staje się silniejsze, jednocześnie ciągle widać symboliczny przepływ prądu w przewodach podziemnych.

N: Co teraz się dzieje?

D: W domu pali się światło.

N: To ciekawe. Wyjaśnij, jak to się stało, że widać światło?

Czy światło w domu ma związek z wiatrakami? LUB A skąd w domach wziął się prąd?

Element interaktywny – suwak.

Po przesunięciu regulatora na stopień 4 wiatr porusza skrzydłami turbiny szybciej, chmury przyspieszają, światło w domach staje mocne i bardzo intensywne. Ciągle widać ruch symbolicznych kulek (prądu) w podziemnych przewodach.

N: Co zauważyliście?

D: Wiatraki kręcą się szybko. LUB Dużo światła.

N: Jak myślisz, dlaczego tak się dzieje? LUB Wyjaśnij, co masz na myśli z tym światłem?

Czy wiatr jest coraz silniejszy? LUB Czyli teraz wiatr wieje mocniej, tak?

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Tabela 2. Propozycje zabaw i zadań związanych z główną ideą

IDEA	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
1	4.1, 14.7	<ul style="list-style-type: none"> Stawia hipotezę. Używa odpowiedniego symbolu. Odszukuje symbol na karcie obserwacji. 	<p>Zdmuchnij to!</p> <p>Dzieci siedzą w kole, nauczyciel prezentuje zebrane przez siebie małe przedmioty (np. kartka, kredka, piórkó, piłka pingpongowa, kamień, jabłko, torebka foliowa, gumka do mazania, kawałek plasteliny – najlepiej w liczbie równej liczbie dzieci). Dzieci indywidualnie wypełniają kartę obserwacji. Po kolei podchodzą i wybierają przedmiot, najpierw stawiają hipotezę, czy da się go zdmuchnąć z dłoni, czy nie (jeśli tak, stawiają haczyk, jeśli nie x w pierwszej kolumnie). Następnie dziecko kładzie przedmiot na otwartej dłoni i próbuje go zdmuchnąć. W drugiej kolumnie zaznaczają haczyk, jeśli przedmiot dało się zdmuchnąć, lub x, jeśli nie i porównują wynik z postawioną przez siebie wcześniej hipotezą. Po skończeniu eksperymentu nauczyciel rozmawia z dziećmi o tym, dlaczego, ich zdaniem, niektóre przedmioty łatwo można zdmuchnąć, a inne nie.</p>	<p>Nauczyciel przed ćwiczeniem może poprosić dzieci, aby każdy przyniósł ze sobą jakiś przedmiot – ułatwi mu to zadanie. Należy jednak pamiętać, aby wśród nich znalazły się przedmioty lekkie, które łatwo zdmuchnąć.</p>	<p>Karta obserwacji z numerami odpowiadającymi przedmiotom, kredka, małe przedmioty.</p>
	4.1	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w doświadczeniu. Obserwuje doświadczenie. Zadaje pytania związane z tematem. 	<p>Co przepuszcza powietrze?</p> <p>Dzieci mają do dyspozycji różnego rodzaju materiały i tkaniny, np.: folię, szmatkę bawełnianą, szmatkę poliestrową, wełniany szalik. Następnie nauczyciel włącza suszarkę i zachęca do badania, czy materiał przepuszcza strumień powietrza. Dzieci po kolei podchodzą i sprawdzają, np. podsuwając dłoń. Nauczyciel prowadzi z dziećmi rozmowę o tym, kiedy przepuszczalność tkanin ma znaczenie, np. kiedy trzeba dostosować strój do pogody. Dzieci mogą sprawdzić przepuszczalność swoich własnych ubrań, kurtek itp.</p>	<p>To doświadczenie należy wykonywać tylko w obecności nauczyciela. Strumień suszarki powinien być słaby i chłodny, by nie doszło do poparzenia. Należy zachować szczególną ostrożność i nie trzymać tkanin zbyt blisko suszarki.</p>	<p>Różnego rodzaju materiały i tkaniny, suszarka.</p>

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

IDEA	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
2	1.2	<ul style="list-style-type: none"> • Uczestniczy w doświadczeniu. • Obserwuje doświadczenie. • Zadaje pytania związane z tematem. 	<p>Silny wiatr Nauczyciel demonstruje dzieciom siłę wiatru. Włącza wentylator, następnie podstawia dużą kartkę papieru, apaszkę i piórka. Dzieci obserwują, jak szybko porusza się zarówno kartka papieru, jak i piórko upuszczone w strumieniu powietrza. Następnie dzieci same podchodzą do wentylatora i wypuszczają swoje próbki.</p>	<p>Warto też przywiązać do wentylatora wstążki, z np. krepy – dzięki temu będzie wyraźnie widać, z jaką siłą wieje wiatr.</p>	<p>Piórka, kartki papieru, apaszka, wentylator.</p>
	5.4	<ul style="list-style-type: none"> • Słucha opowiadania nauczyciela. • Ilustruje opowiadanie ruchem. • Dostosowuje siłę ruchów zgodnie ze wskazówkami. 	<p>Siła wiatru Zabawa z wykorzystaniem chusty animacyjnej. Dzieci trzymają chustę, na której ułożone są małe, miękkie przedmioty (piórko, piłeczka pingpongowa lub piankowa, mała maskotka), a nauczyciel opowiada o wietrze. Dzieci muszą dostosować siłę, z jaką machają chustą, do opowieści nauczyciela. Przykładowe opowiadanie: <i>Kiedy dzisiaj wyszedłem z domu, wiał bardzo delikatny wiatr. Powiew był tak słaby, że nawet liście na drzewach były nieruchome. Ale kiedy wyszedłem ze sklepu, wiatr wiał coraz mocniej i mocniej. Lekkie przedmioty zaczęły poruszać się razem z nim. Wiatr z każdą chwilą stawał się silniejszy...</i></p>	<p>Dodatkowo można poprosić dzieci, żeby naśladowały wiatr, szumiąc zgodnie z jego natężeniem. Aby urozmaicić zabawę, można wprowadzić hasło, np. „huragan!” – wtedy wszystkie dzieci muszą się schować przed wiatrem do schronu, czyli pod chustą.</p>	<p>Chusta animacyjna, lekkie przedmioty.</p>
	10.1	<ul style="list-style-type: none"> • Wykonuje eksperyment według wskazówek nauczyciela. 	<p>Tornado w butelce Dzieci obserwują sposób wykonania eksperymentu. Potrzebne są dwie butelki z metalowymi nakrętkami (np. po napoju Frugo). W nakrętkach należy zrobić otwory, a następnie skleić je ze sobą przy użyciu taśmy dwustronnej (robiąc również w niej otwór). Następnie należy do jednej z butelek nalać wodę i zakręcić, dokręcić do niej drugą butelkę i konstrukcję odwrócić do góry nogami. Butelkami należy zakręcić (tak żeby wprowadzić wodę w wirowanie). Woda spływająca do pustej butelki, przez chwilę utworzy (w górnej butelce) wir przypominający tornado. Dzieci samodzielnie lub w grupach mogą powtórzyć eksperyment.</p>	<p>Tornado w butelkach powinny trafić do Centrum Badawczego, w każdej chwili można je „uaktywnić”.</p>	<p>Butelki, taśma dwustronna, woda, nożyczki.</p>

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

IDEA	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
	10.1	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje eksperyment według wskazówek nauczyciela. 	<p>Tornado w słoiku</p> <p>Dzieci obserwują sposób wykonania eksperymentu. Do niewielkiego słoika należy wlać wodę, do $\frac{3}{4}$ wysokości, dodać łyżeczkę płynu do mycia naczyń i łyżeczkę octu. Zakręcony słoik należy energicznie wstrząsnąć, a następnie zrobić kilka ruchów kołowych (tak żeby wprawić wodę w ruch wirowy). W słoiku przez chwilę da się zaobserwować małą trąbę powietrzną. Dzieci samodzielnie lub w grupach mogą powtórzyć eksperyment.</p>	Tornado w słoikach powinny trafić do Centrum Badawczego, w każdej chwili można je „uaktywnić”.	Słoiki, płyn do mycia naczyń, ocet.
3	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje chorągiewkę. 	<p>Chorągiewki</p> <p>Dzieci otrzymują patyczki oraz kolorowe bibuły. Ich zadaniem jest wykonanie prostej chorągiewki w dowolnym kolorze (kolorach). Za pomocą chorągiewek dzieci sprawdzają kierunek wiatru w ogrodzie.</p>	Chorągiewki posłużą jako zaproszenia dla rodziców.	Patyczki, kolorowa bibuła, klej.
	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje pracę plastyczną według wytycznych. 	<p>Wiatrowskazy</p> <p>Dzieci wykonują własne wiatrowskazy. Do krótszego boku kolorowej kartki A4 za pomocą taśmy klejącej przyklejają kilka kawałków włóczki. Na końcu włóczki można przywiązać np. piórka. Dzieci ozdabiają według własnego pomysłu zewnętrzną stronę kartki. Następnie wystarczy ją zwinąć w dość gruby rulon i skleić (tak aby powstała tuba zakończona włóczką z piórkami). Z drugiej strony należy przywiązać sznurek, tak aby powstał uchwył.</p>	Dzieci wieszają swoje wiatrowskazy w przedszkolnym ogrodzie lub zabierają do domu i wieszają na balkonie lub w ogródku, aby codziennie oceniać siłę i kierunek wiatru. Wiatrowskazy można też wykonać z arkuszy agrowłókniny lub papieru śniadaniowego – dzięki temu będą lżejsze.	Kolorowy papier, klej, taśma, włóczka, piórka.
11.1, 14.2	<ul style="list-style-type: none"> Rozpoznaje i poprawnie nazywa stronę lewą lub prawą. Zaznacza kierunek wiatru na karcie pracy. 	<p>Skąd wieje wiatr?</p> <p>Dzieci wychodzą do ogrodu i umieszczają wraz z nauczycielem rękaw w ogrodzie w takim miejscu, by był widoczny przez okno. Dzieci codziennie sprawdzają, z jakiego kierunku wieje wiatr i zaznaczają swoje obserwacje na karcie pracy. Na karcie pracy znajdują się kontury rękawów – jeden skierowany w prawą, a drugi w lewą stronę lub zaznaczone charakterystyczne punkty (sklep, plac zabaw – wtedy dzieci określają, z kierunku jakiego punktu wieje wiatr).</p>		Rękaw z masztem – wskaźnik wiatru, karta obserwacji.	

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

IDEA	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
4	11.2	<ul style="list-style-type: none"> Prezentuje prognozę pogody. 	<p>Prognoza pogody Dzieci oglądają prognozę pogody na tablicy interaktywnej (film z prezydentem). Po obejrzeniu materiału nauczyciel pyta o nią dzieci. Następnie dzieli dzieci na grupy, których zadaniem jest przygotowanie prognozy pogody i zaprezentowanie jej.</p>	Prognoza pogody w wykonaniu dzieci będzie elementem dnia kulinacyjnego. Do jej stworzenia można wykorzystać zdjęcia i filmy zebrane podczas trwania całego projektu, a następnie wyświetlić je podczas prezentacji dzieci.	Prognoza pogody z dowolnego serwisu internetowego.
	1.2	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia, jak zmienia się pogoda. 	<p>Badanie chmur Dzieci wychodzą do ogrodu. Ich zadaniem jest obserwowanie poruszających się chmur oraz dokumentowanie aparatem fotograficznym.</p>	Po powrocie do przedszkola nauczyciel wyświetla zdjęcia na tablicy.	Aparat fotograficzny.
	1.2	<ul style="list-style-type: none"> Obserwuje chmury. Porównuje obserwacje z ilustracjami. 	<p>Łapacz chmur Nauczyciel przygotowuje łapacz chmur. Jest to tekturowa ramka, na której przedstawione są zdjęcia różnych rodzajów chmur, z podpisami. W środku ramka jest pusta. Kiedy dzieci idą na spacer, zabierają ze sobą łapacz i, patrząc na chmury, przez ramkę sprawdzają, jaki to jest rodzaj chmury.</p>	Warto przygotować kilka łapaczy chmur.	Ilustracje różnych rodzajów chmur, tekturowa ramka.
5	1.2, 3.1	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w doświadczeniu. Obserwuje doświadczenie. Zadaje pytania związane z tematem. Wyjaśnia, jak działa żagłówka. 	<p>Wiatr w żagle Dzieci obserwują działania nauczyciela. Nauczyciel nakleja pudełko w kształcie stożka na niewielki kawałek styropianu (można wykorzystać popularne opakowanie po trójkątnym serze). Następnie wkłada wykonaną żagłóvkę do miski z wodą i dmuchając, wprawia żagłóvkę w ruch. W kolejnej części doświadczenia nauczyciel przykleja kartonik do samochodziku. Następnie wprawia go w ruch, dmuchając w kartonik. Zadaniem dzieci jest sterowanie pojazdem/statkiem jedynie z pomocą oddechu.</p>	Z kartonika należy usunąć jedną ściankę, jeśli nie ma on formy otwartej – przypominającej żagiel.	Kartonik, kawałek styropianu, miska z wodą, samochodzik.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

IDEA	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
	5.3	<ul style="list-style-type: none"> Dostosowuje siłę i kierunek wydechu do oczekiwanego celu. Kieruje statki w odpowiednią stronę. Rozróżnia stronę prawą i lewą. 	<p>Zabawa logopedyczna – wyścigi statków</p> <p>Dzieci urządzają regaty w dużej misce lub w dziecięcym basenie z wodą. Korzystają ze statków wykonanych z łupin orzechów oraz z papieru. Przykładowe konkurencje:</p> <ul style="list-style-type: none"> wyścigi statków w misce z wodą – dzieci dmuchają na statki, tak by odpłynęły jak najdalej, sterowanie statkami poprzez dmuchanie w taki sposób, żeby płynęły w konkretne strony: w prawo lub lewo. 	Czterolatki mogą mieć kłopot z samodzielnym wykonaniem łódek origami, dlatego warto przed zajęciami przygotować kilka sztuk.	Miska lub basen z wodą, przygotowane wcześniej statki z papieru oraz z łupin orzecha.
	1.2	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w doświadczeniu. Obserwuje doświadczenie. Zadaje pytania związane z tematem. 	<p>Do czego służy wiatr?</p> <p>Dzieci łączą się w pary. Każda para otrzymuje kawałek cienkiej wilgotnej chustki. Zadaniem dzieci jest wysuszenie jej za pomocą suszarki. Nauczyciel zadaje pytania dotyczące tego, jak każda grupa suszyła swoją chustkę.</p>	Przed rozpoczęciem suszenia należy nauczyć dzieci bezpiecznej obsługi suszarki. Można też poprosić o pomoc dodatkową osobę dorosłą.	Wilgotne chustki, suszarki do włosów.
	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje pracę plastyczną według wskazówek. 	<p>Farma wiatrowa</p> <p>Każde dziecko wykonuje prosty, papierowy wiatrak, przymocowany do długiego, cienkiego patyka, np. do szaszłyków. Dzieci mogą dowolnie ozdobić swoje wiatraki. Następnie należy je wbić w styropian, tworząc w ten sposób elektrownię wiatrową (styropian warto pomalować na zielono, aby przypominał pole).</p>	W kolejnym tygodniu dzieci dobudują do elektrowni makietę miasta.	Kolorowy papier, klej, nożyczki, patyczki, pinezki, gumki do mazania lub korki dla każdego.

➤ TYDZIEŃ 3

W tym tygodniu dzieci oglądają dwa filmy znajdujące się na platformie (każdy film innego dnia) oraz podejmują wybrane przez nauczyciela propozycje aktywności z tabeli 3.

FILM A

- Wiatr to ruch powietrza. Wiatr porusza różnymi przedmiotami.
- Wiatr wieje z różną siłą. Może być delikatnym powiewem, silnym wichrem lub niszczącym huraganem.
- Wiatr może wieć z różnych stron.
- Wiatr może być ciepły lub zimny. Wiatr wpływa na pogodę.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

FILM B

- Wiatr może być pożyteczny. Człowiek wykorzystuje wiatr do produkowania prądu.

TYDZIEŃ 4

To ostatni tydzień projektu, w którym następuje jego zakończenie. Praca dzieci zmierza do przygotowania wydarzenia kulminacyjnego. Dodatkowo dzieci podejmują wybrane przez nauczyciela formy aktywności zaproponowane w tabeli 3.

Szczegółowy opis wydarzenia kulminacyjnego (przedostatni lub ostatni dzień trwania projektu):

Dzieci wręczają rodzicom własnoręcznie wykonane chorągiewki w ramach zaproszenia. Podczas wydarzenia kulminacyjnego dzieci zaprezentują rodzicom układ taneczny do piosenki *Rozmowa z wiatrem* oraz prognozę pogody. Na tę okazję powstaną stanowiska badawcze, w których dzieci zaprezentują doświadczenia związane z powietrzem, których nauczyły się podczas ostatnich tygodni. W sali pojawią się również wystawy prac projektowych. Na koniec spotkania na tablicy interaktywnej wyświetlone zostaną zdjęcia z wycieczek, badań i wizyt ekspertów.

Działania przygotowawcze

Działania przygotowawcze są przeprowadzane podczas trwania całego projektu. W dniu kulminacji wykorzystujemy wszystkie prace i doświadczenia, które zostały wykonane podczas ostatnich czterech tygodni.

1. Przygotowanie zaproszeń dla rodziców – chorągiewki.
2. Przygotowanie układu tanecznego do piosenki pt. *Rozmowa z wiatrem*.
3. Przygotowanie prognozy pogody.
4. Przygotowanie stanowisk z doświadczeniami.
5. Przygotowanie prezentacji zdjęć.
6. Przygotowanie wystawy prac.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Tabela 3. Propozycje zabaw i zadań dla dzieci w trzecim i czwartym tygodniu projektu

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
JĘZYK	3.1, 3.3	<ul style="list-style-type: none"> • Słucha wiersza. • Zadaje pytanie związane z treścią wiersza. 	<p>Wiersz Dwa wiatry Juliana Tuwima</p> <p>Nauczyciel czyta wiersz, następnie pyta dzieci o jego treść. Przykładowe pytania: <i>O czym jest mowa w wierszu? Co wiecie o wietrze? Opowiedzcie, co robił wiatr?</i></p>	Nauczyciel może wykorzystać ten wiersz do wykonania z dziećmi ćwiczenia imitującego wiatr, korzystając z czasowników: <i>spadł, skoczył, zawiął, parsknął śmiechem, sfrunął, gonią</i> . Dzieci próbują naśladować zachowanie wiatru.	Wiersz <i>Dwa wiatry</i> Juliana Tuwima.
JĘZYK, BADANIE	5.4	<ul style="list-style-type: none"> • Uczestniczy w doświadczeniu. • Obserwuje doświadczenie. • Zadaje pytania związane z tematem. 	<p>Co porusza tymi przedmiotami?</p> <p>Nauczyciel wycina koło z papieru, przywiązuje je do nitki, wiesza koło na żyrandolu. Zadaniem dzieci jest poruszanie się dość szybko wokół koła, nie dotykając go – w efekcie ruchu koło zacznie się kołysać, kręcić wokół osi itd. Nauczyciel pyta dzieci, czy wiedzą, co sprawiło koło w ruch.</p>		Kartka papieru, sznurek, nożyczki, nitka.
BADANIE	1.2, 4.1	<ul style="list-style-type: none"> • Wykonuje eksperyment. • Dokonuje obserwacji. 	<p>Dlaczego wieje wiatr?</p> <p>Dzieci obserwują sposób wykonania eksperymentu. Na kwadratowej kartce papieru należy narysować spiralę i wyciąć ją. W środku spirali trzeba zrobić mały otwór, przez który należy przeciągnąć około 20-centymetrowy sznurek. Spiralę trzeba zawiesić nad źródłem ciepła, np. żarówką, kaloryferem (ale w bezpiecznej odległości). Po chwili spirala zacznie się obracać wokół własnej osi. Dzieje się tak, dlatego że powietrze nad żarówką się nagrzewa. Ciepłe powietrze jest lżejsze od zimnego, dlatego się wznosi, a jego miejsce zajmuje powietrze cięższe – zimne. Te zmiany poruszają spiralą. Tak też powstaje wiatr w przyrodzie. Dzieci mogą spróbować powtórzyć eksperyment, wykorzystując przygotowane przez nauczyciela pomoce.</p>	Można rozdać dzieciom kartki z narysowanymi spiralami – gotowymi do wycięcia.	Kartka papieru, nożyczki, sznurek, lampka.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
JĘZYK, KONSTRUKCJE	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje papierową łódkę. Dostosowuje siłę wydechu do zadania. 	<p>Regaty Dzieci wykonują łódki origami według wskazówek nauczyciela. Następnie umieszczają je w dużej misce z wodą (w mniejszych grupach) i starają się jak najszybciej przesunąć łódkę na drugi brzeg, używając tylko wydechu. Mogą także bawić się w wodnego berka, starając się uciec swoją łódką lub złapać łódkę kolegi lub koleżanki.</p>	Nauczyciel powinien zwrócić uwagę dzieci na to, że powolny, wydłużony podmuch będzie bardziej efektywny niż krótki i urywany.	Kartki papieru, duże, plastikowe miski dla każdej grupy.
JĘZYK, MUZYKA	8.1	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z treścią piosenki. Śpiewa piosenkę. 	<p>Piosenka <i>Rozmowa z wiatrem</i> Dzieci uczą się piosenki. W kolejnej części nauczyciel omawia z dziećmi treść piosenki.</p>	Po zapamiętaniu słów i melodii można wspólnie wymyślić ruchy do piosenki.	Tekst piosenki (załącznik 1).
JĘZYK, MATEMATYKA	13.1, 14.3	<ul style="list-style-type: none"> Liczy obiekty. Rysuje odpowiednią liczbę kropek. 	<p>Wietrzne przedmioty Praca z kartą pracy nr 1 – zadaniem dziecka jest policzenie obiektów i narysowanie odpowiedniej liczby kropek po prawej stronie.</p>		Karta pracy nr 1, kredki.
JĘZYK	4.2	<ul style="list-style-type: none"> Grupuje obiekty według ich właściwości. 	<p>Co pływa, co lata? Praca z kartą pracy nr 2 – zadaniem dziecka jest pokolorowanie na niebiesko przedmiotów, które latają, a na czerwono tych, które pływają.</p>		Karta pracy nr 2, kredki.
MATEMATYKA	13.1	<ul style="list-style-type: none"> Liczy figury geometryczne. Rozpoznaje i nazywa figury geometryczne. 	<p>Wiatrak Praca z kartą pracy nr 3 – zadaniem dziecka jest wymienienie i policzenie figur, z których złożony jest wiatrak i zapisanie w okienku odpowiedniej cyfry.</p>		Karta pracy nr 3, kredki.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
JĘZYK, MATEMATYKA	13, 13.3, 14.6	<ul style="list-style-type: none"> Odczytuje wyraz. Liczy głoski w wyrazie. Wskazuje pierwszą i ostatnią głoskę. Ocenia, czy wyraz jest krótszy czy dłuższy od wzorca. 	<p>Wietrzne wyrazy</p> <p>Nauczyciel dysponuje kartkami z wyrazami związanymi z tematem (w ilości odpowiadającej liczbie dzieci). Na środku dywanu kładzie kartkę z wylosowanym przez dzieci napisem. Wspólnie z dziećmi przelicza, z ilu liter składa się wyraz, mówi, jaką głoską się rozpoczyna, a jaką kończy. Dzieci kolejno losują nowe wyrazy, przeliczają, ile mają liter, podają pierwszą i ostatnią głoskę. Jeśli wyraz jest dłuższy niż wyraz na środku, należy go położyć po prawej stronie, jeśli krótszy, po lewej.</p>	Przykładowe wyrazy: wiatr, wichura, huragan, powietrze, podmuch, powiew, latać, lekki, ciężki, oddychać, wiatrowskaz, wiatrak, samolot itp. Niektóre dzieci mogą samodzielnie odczytać wylosowany wyraz.	Kartki z wyrazami.
JĘZYK, MATEMATYKA	3.2, 3.3, 13	<ul style="list-style-type: none"> Uważnie słucha wiersza. Opisuje wzory na parasolach. Układa parasole według kolejności. Używa liczebników porządkowych. 	<p>Sześć parasoli</p> <p>Dzieci siadają w kole i oglądają wzory na parasolach. Wspólnie z nauczycielem opisują własnymi słowami te wzory. Nauczyciel czyta wiersz i prosi, aby dzieci zapamiętały, w jakiej kolejności elementy wystąpiły w wierszu. Dzieci układają parasole w rzędzie. Nauczyciel ponownie czyta wiersz – w jego trakcie dzieci mogą zmieniać jeszcze kolejność ułożenia parasoli. Na koniec nauczyciel pyta o wzory na parasolach, wykorzystując liczebniki porządkowe, np.: <i>Co jest na trzecim parasolu?</i></p> <p>Sześć parasoli</p> <p><i>Kiedy deszcz na dworze pada, To w szatni stoi kolorowych parasoli gromada. Ten pierwszy w esy-floresy – to parasol Teresy, Drugi – czerwony w kółka – to parasol Jurka, Trzeci – beżowy w kropki – to parasol Dorotki, Czwarty – żółty w kwiatki – to parasol Beatki, Piąty – w ciapki zielony – to parasol Ilony, Szósty – niebieski w kartkę – wybrał sobie Małgorzatkę, Z Małgorzatką chodzi wszędzie i czeka, aż deszcz będzie.</i></p>		Słowa wiersza Anny Łady-Grodziskiej <i>Sześć parasoli</i> , papierowe kształty parasoli odpowiadające występującym w wierszu.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
JĘZYK, RUCH, WSPÓŁPRACA	1.2, 3.3, 5.3	<ul style="list-style-type: none"> Uważnie słucha treści wiersza. Wykonuje masaż na plecach koleżanki/kolegi. 	<p>Masaż: Idzie pani, wietrzyk wieje</p> <p>Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba kładzie się na dywanie, a druga siada obok i wykonuje ruchy za nauczycielem:</p> <p><i>Idzie pani: tup, tup, tup</i> (stukamy palcami wskazującymi), <i>Dziadek z laską: stuk, stuk, stuk</i> (stukamy pięściami), <i>Skacze dziecko: hop, hop, hop</i> (całymi dłońmi), <i>Żaba robi długi skok</i> (całymi dłońmi), <i>Wieje wietrzyk: fiu, fiu, fiu</i> (mówimy i dmuchamy), <i>Kropi deszcz: puk, puk, puk</i> (opuszkami palców), <i>Deszcz ze śniegiem: chlup, chlup, chlup</i> (całymi dłońmi), <i>A grad w szyby: łup, łup, łup</i> (pięściami), <i>Świeci słońko, wieje wietrzyk</i> (głaskanie, dmuchanie w kark), <i>Pada deszcz: puk, puk, puk</i> (opuszkami palców), <i>Czujesz deszcz? (lekkie łaskotanie po szyi).</i></p>	Jeśli jest parzysta liczba dzieci, nauczyciel pokazuje ruchy na plecach maskotki. Nauczyciel zwraca uwagę, aby wszystkie ruchy wykonywać delikatnie, tak aby nie zrobić nikomu krzywdy.	Słowa wiersza Marty Bogdanowicz <i>Idzie pani, wietrzyk wieje.</i>
JĘZYK, RUCH, MATEMATYKA	3.3, 4.2, 5.3, 14.3	<ul style="list-style-type: none"> Uważnie słucha wiersza. Rytmicznie stawia kropki według określonego tempa i natężenia. Wskazuje części ciała. Układa ilustracje w kolejności występowania w wierszu. 	<p>Parasol</p> <p>Dzieci siadają przy stole, gdzie leżą już przyklejone (w narożnikach) kartki. Każde dziecko bierze niebieską kredkę i słucha wiersza, w którym będą występowały wskazówki dotyczące ilości i rodzaju spadającego deszczu. Dzieci stawiają odpowiednio kropki na kartce (dwie zwrotki wiersza), pokazują palcem, gdzie spadła kropla (trzecia zwrotka), wyciągają z koperty ilustracje, które występują w wierszu i układają według kolejności (czwarta zwrotka).</p> <p><i>Najpierw spadły trzy kropelki I to nie był kłopot wielki. Później siąpnął kapuśniaczek – Nie zmartwiło mnie to raczej.</i></p>	(małe, delikatne kropki)	Wiersz Agnieszki Frączek <i>Parasol</i> , białe kartki A4, niebieskie pastele, taśma papierowa do tapet, koperty, ilustracje elementów występujących w wierszu dla każdego dziecka.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
			<p><i>A gdzieś po siedmiu chwilach Deszczyk zaczął się nasilać. Już nie kapał, tylko lał! Już nie siąpił – ciął na schwał!</i></p> <p><i>Deszcz na nos mi kapnął kap! Deszcz mi pac! Za kołnierz wpadł. Deszcz mi chlupnął w lewym bucie... Jakże przed tym deszczem uciec?</i></p> <p><i>Deszcz przemoczył w parku wrony, Psom zmył głowy i ogony, Polał dachy i berety, Parapety i skarpety Hulajnogi i rowery I na wierzbie gruszki cztery.</i></p> <p><i>Teraz wodą chlusta w pieszych... A parasol? On się cieszy!</i></p>	<p>(coraz szybciej i mocniej stawiane kropki)</p> <p>(pokazują palcem na nos) (pokazują palcem kołnierz)</p> <p>(wyciągają z koperty ilustracje w kolejności: wrony, psy, dach, beret, parapet, skarpety, hulajnogi, rowery, cztery gruszki)</p>	
MATEMATYKA, FORMY PLASTYCZNE	4.2, 9.2, 13	<ul style="list-style-type: none"> • Wybiera jednakowe koła (pod względem koloru i wielkości). • Składa koło na pół. • Tworzy model origami płaskiego. • Komponuje własną pracę. 	<p>Papierowe parasole</p> <p>Dzieci wybierają dwa jednakowe koła (pod względem koloru i wielkości). Składają je na pół. Trzymając w każdej dłoni złożone koło, tak aby wypukłe części się zbliżyły (nauczyciel może podpowiadać, mówiąc, że łączymy brzuszek do brzuszka), tworzy model parasola według origami płaskiego (według Doroty Dziamskiej). Dzieci przyklejają parasole na kartkę (np. wykonaną podczas zabawy z wierszem <i>Parasol</i>) i dorysowują im rączki do trzymania.</p>		Koła do origami różnej wielkości i w różnych kolorach, kleje, kredki.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
MATEMATYKA, FORMY PLASTYCZNE	9.2, 13	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje ilustrację z figur geometrycznych. Nazywa figury geometryczne. 	<p>Geometryczny wiatrak</p> <p>Dzieci otrzymują kartkę A4 oraz wycięte z kolorowego papieru figury geometryczne w różnych kolorach. Zadaniem dzieci jest stworzenie za pomocą figur geometrycznych obrazu przedstawiającego wiatrak (dzieci mogą wybrać, czy ułożą wiatrak nowoczesny, starodawny czy dziecięcy). Następnie dzieci kolejno opisują swoje prace, wymieniając figury, z jakich są wykonane.</p>	<p>W czasie trwania zajęć lub bezpośrednio przed nimi nauczyciel powinien wyświetlić na tablicy zdjęcia przedstawiające różne typy wiatraków.</p>	<p>Kartki A4, figury geometryczne z kolorowego papieru, klej.</p>
FORMY PLASTYCZNE	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Odczytuje swoje imię. Wykleja kontury liter. 	<p>Imię lekkie jak chmurka</p> <p>Dzieci przygotowują z waty małe kuleczki (ok. 0,5 cm), zbierając je do pudełka (może być jedno wspólne na stolik). Kiedy zrobią ich już wystarczająco dużo, nauczyciel rozdaje niebieskie kartki A5 z napisanym drukowanymi literami imieniem każdego dziecka. Zadaniem dzieci jest posmarowanie liter klejem i przyklejenie do nich kulki waty, tak aby wypełnić całe imię. Kartki należy powiesić obok siebie, na jednej tablicy, tworząc spójną całość.</p>	<p>Dzieci po wykonaniu zadania mogą policzyć, ile kulek zużyły do wypełnienia swoich imion. Warto użyć najkrótszej formy imienia każdego dziecka.</p>	<p>Niebieskie kartki A5, klej, wata.</p>
BADANIE	5.4	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w zabawie. Wykonuje ćwiczenia. 	<p>Zawody</p> <p>Na stolikach rozłożone są przedmioty: piórka, wata, kartka papieru, torebka foliowa. Zadaniem dzieci jest jak najszybsze zdmuchnięcie wszystkich przedmiotów ze stołu.</p>		<p>Piórka, wata, kartka papieru, torebka foliowa.</p>
BADANIE	11.1	<ul style="list-style-type: none"> Rozpoznaje rodzaje wiatru. 	<p>Jaki to wiatr?</p> <p>Dzieci leżą na dywanie z zamkniętymi oczami. Nauczyciel włącza odgłosy wiatru o różnej sile. Zadaniem dzieci jest wsłuchanie się w dźwięk oraz ocenienie natężenia nagranych wiatru.</p>		<p>Odgłosy wiatru z internetu.</p>

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
BADANIE, WSPÓŁPRACA, JĘZYK	1.2, 11.1	<ul style="list-style-type: none"> • Uczestniczy w doświadczeniu. • Obserwuje wiatr. • Zadaje pytania związane z tematem. 	<p>Czy można zobaczyć wiatr? Dzieci wychodzą do ogrodu. Ich zadaniem jest obserwacja wiatru. Wystawiają twarze, patrzą na włosy i ubrania innych dzieci, obserwują oraz nazywają to, co porusza się na wietrze. Oceniają, czy wiatr jest silny, słaby, fotografują oraz nagrywają ruch zjawiska świadczącego o wietrze. Po przyjsciu do przedszkola oglądają nagrany materiał, przyglądają się szczegółom oraz omawiają zjawiska z nauczycielem.</p>		Aparat fotograficzny.
BADANIE, JĘZYK	1.1, 3.3	<ul style="list-style-type: none"> • Zadaje pytania związane z tematem. 	<p>Wizyta eksperta Do przedszkola zostaje zaproszony muzyk z orkiestry dętej. Opowiada o swoim warsztacie pracy oraz demonstruje dzieciom, w jaki sposób za pomocą dmuchania wydobywa dźwięk z instrumentów. Dzieci robią zdjęcia i zadają pytania.</p>		Aparat fotograficzny.
BADANIE, RUCH	1.2, 5.4	<ul style="list-style-type: none"> • Uczestniczy w zabawie. 	<p>Bańki mydlane Nauczyciel robi kilka baniek mydlanych, a dzieci starają się poruszać delikatnie pośród nich, tak aby żadnej nie zniszczyć. Następnie zadaniem dzieci jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> – łapanie baniek w dłonie, – niedopuszczanie, aby bańka upadła na podłogę, – łapanie baniek mydlanych w otwarte dłonie. 	W czasie zabawy warto włączyć wentylator, dzięki któremu bańki będą się poruszały szybciej.	Zestaw do robienia baniek mydlanych.
FORMY PLASTYCZNE	9.2, 10.1	<ul style="list-style-type: none"> • Wykonuje girlandę. 	<p>Girlandy Dzieci otrzymują gazety. Ich zadaniem jest wycinanie trójkątów ostrokątnych i przyklejanie ich (poprzez zagięcie podstawy) do rozwieszonego przez nauczyciela sznurka. Warunkiem jest jedynie zachowanie podobnej wielkości trójkątów oraz przyklejanie ich w podobnej odległości od siebie.</p>	Girlandy będą wykorzystane podczas dnia kulminacji. Można podzielić dzieci na dwie grupy i wykonywać równolegle dwa łańcuchy.	Sznurek, gazety, klej, nożyczki.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
FORMY PLASTYCZNE	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje wyklejankę według wskazówek nauczyciela. 	<p>Galeria chmur Każde dziecko dostaje błękitną kartkę A4 z naszkicowaną przez nauczyciela chmurą. Zadaniem dzieci jest wypełnienie chmury klejem i watą. Nauczyciel podpisuje rodzaje chmur i rozwiesza prace w galerii.</p>	Dzieci nie muszą znać nazw chmur, wystarczy, że zauważą pomiędzy nimi różnicę. Najlepiej wybrać chmury typu: cumulus, cumulonimbus, stratocumulus, ponieważ ich kształty są charakterystyczne.	Błękitne kartki A4 z narysowanym konturem chmury – dla każdego dziecka, klej w sztyfcie, wata.
FORMY PLASTYCZNE	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje wachlarz. 	<p>Wachlarz Dzieci wykonują wachlarze z pomocą nauczyciela – kartkę papieru składają na przemian, wykonując wąskie zakładki. Następnie zadaniem dziecka jest ozdobienie wachlarza w dowolny sposób.</p>		Papier A4, kredki, farby, brokat, klej.
FORMY PLASTYCZNE, BADANIE	3.3, 11.1	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w doświadczeniu. Obserwuje wiatr. 	<p>Wiatraczek Nauczyciel konstruuje wiatrak z papieru. Następnie dzieci po kolei wprawiają wiatrak w ruch różnymi sposobami: – dmuchając, – biegnąc z nim, – dmuchając suszarką, – wachlując. Nauczyciel umieszcza wiatrak na zewnątrz okna w ustalonym z dziećmi miejscu. Dzieci każdego dnia, obserwując wiatrak, sprawdzają, czy wieje wiatr.</p>		Wiatrak z papieru.
FORMY PLASTYCZNE, JĘZYK	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje pracę plastyczną. Zadaje pytanie związane z tematem. 	<p>Oko cyklonu Dzieci oglądają fotografie, na których znajduje się oko cyklonu, a nauczyciel omawia z nimi to zjawisko. Następnie dzieci malują gąbkami na arkuszach szarego papieru to, jak zapamiętały oko cyklonu ze zdjęć.</p>	Malowanie odbywa się na podłodze. Może mieć charakter indywidualny lub grupowy.	Fotografie oka cyklonu, gąbki, farby plakatowe, talerzyki plastikowe, arkusze szarego papieru.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
FORMY PLASTYCZNE	9.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje pracę plastyczną. Dostosowuje siłę wydmuchu do zadania. 	<p>Dmuchane obrazy</p> <p>Dzieci mają do dyspozycji kartki białego papieru i słomki. Na środku każdej kartki nauczyciel za pomocą pipety (lub zwykłej słomki) zostawia kroplę atramentu. Dzieci, dmuchając w kroplę przez słomkę, tworzą obrazy. Kiedy skończą, a prace wyschną, opowiadają o tym, co, ich zdaniem, przedstawia dzieło.</p>	Można użyć kilku kolorów atramentu.	Kartki, atrament, słomki.
FORMY PLASTYCZNE, KONSTRUKCJE	1.2, 10.1	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje makietę według wskazań nauczyciela. 	<p>Makieta miasta</p> <p>Z małych pudełek, np. po zapalkach, z rolek po papierze toaletowym, z drewnianych klocków itp. dzieci tworzą małe domki. Każdy może wykonać ich kilka. Po skończonej pracy dzieci ustawiają swoje domki wokół elektrowni wiatrowej – tworząc ekologiczne, zasilane siłą wiatru miasto. Najlepiej domki przykleić do brystolu położonego obok elektrowni.</p>	Makieta miasta powstaje wokół stworzonej wcześniej farmy wiatrowej.	Pudełka, rolki po papierze, klej, kolorowy papier, nożyczki, brystol.
KONSTRUKCJE, MUZYKA	8.3	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje cymbałki. Gra na swoim instrumencie. 	<p>Cymbałki</p> <p>Dzieci wybierają się na spacer. Ich zadaniem jest zebranie sosnowych patyków. Każde dziecko powinno zebrać po sześć patyków. Po powrocie do przedszkola dzieci konstruują z patyków cymbałki. Nauczyciel demonstruje wykonane przez siebie cymbałki. Następnie dzieci wydobywają dźwięk z cymbałków. Jeden instrument można umieścić przy oknie lub za oknem, by obserwować, jak porusza się na wietrze i wydaje dźwięk.</p>	Do wykonania cymbałków potrzeba sześć patyków. Jeden patyk umieszczamy poziomo i przyczepiamy do niego nitkę. Do poziomego patyka należy przyczepić za pomocą nitki cztery patyki pionowo, tak by poruszały się na wietrze. Szósty patyk służy jako pałeczka do uderzania w cymbałki.	Patyki sosnowe, grubsza nitka lub cienki sznurek.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
MUZYKA	8.2, 8.3	<ul style="list-style-type: none"> Gra na instrumencie. Rozróżnia rodzaje wiatru. 	<p>Wiaterek, wichura, huragan</p> <p>Dzieci otrzymują instrumenty drewniane dostępne w przedszkolu, nauczyciel jest dyrygentem. Na hasło „wiaterek” dzieci delikatnie grają, wydobywają najcichsze dźwięki, pocierają elementami instrumentów o siebie. Na hasło „wichura” dzieci coraz głośniej grają, stukają, szeleszczą. Na hasło „huragan” dzieci grają bardzo głośno i chaotycznie, stukają, uderzają, pocierają, tak aby wydobyć jak najwięcej dźwięków.</p>		Instrumenty muzyczne.
RUCH, WSPÓŁPRACA	5.4	<ul style="list-style-type: none"> Ilustruje opowiadanie za pomocą ruchu. Dostosowuje natężenie ruchu do opowiadania. 	<p>Zabawa z chustą animacyjną</p> <p>Dzieci trzymają chustę, nauczyciel opowiada o wietrznym dniu. Dzieci za każdym razem, gdy zmieni się natężenie wiatru w opowiadaniu, ilustrują to za pomocą chusty. Przykładowe rozpoczęcie opowiadania: <i>Kiedy dziś się obudziłem, wiatr był bardzo delikatny, niemal niewyczuwalny. Słońce pięknie świeciło, więc ubrałem się lekko. Na wszelki wypadek zabrałem ze sobą parasol. Gdy wyszedłem z domu, wiatr wzmógł się, drzewa zaczęły się kołysać...</i></p>	W opowiadaniu nauczyciela, oprócz różnych rodzajów pogody, powinny się znaleźć także wskazówki, jak należy się do niej ubrać.	Chusta animacyjna.
RUCH, WSPÓŁPRACA TEATR	7.2, 8.2	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w zabawie ruchowej. Naśladuje ruch trąby powietrznej. 	<p>Trąba powietrzna</p> <p>Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat trąby powietrznej: <i>Jak myślicie, jak wygląda trąba powietrzna?</i> Następnie prezentuje na tablicy fotografie trąby powietrznej. Dzieci otrzymują kolorowe chustki i apaszki. Ich zadaniem jest naśladowanie trąby powietrznej przez machanie chustami – kręcenie dłońmi.</p>	Dowolny, energiczny podkład muzyczny.	Fotografie trąby powietrznej, chustki, apaszki.
WSPÓŁPRACA	1.2	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje zdjęcia. 	<p>Sesja zdjęciowa</p> <p>Dzieci wykonują zdjęcia. Jedno dziecko trzyma suszarkę lub staje przed włączonym wentylatorem, a drugie robi zdjęcia każdemu dziecku po kolei. Po sesji dzieci nauczyciel wyświetla zdjęcia na tablicy.</p>	Należy uważać, aby dzieci nie wkręciły włosów w tylną część suszarki. Strumień powietrza powinien być chłodny – o wiele lepszy w tym wypadku będzie wentylator.	Suszarka lub wentylator, aparat fotograficzny.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
RUCH, MUZYKA	8.2	<ul style="list-style-type: none"> Rozróżnia rodzaje wiatru. Naśladuje dźwięki wiatru. 	<p>Siła wiatru</p> <p>Dzieci otrzymują gazety, które kładą na podłodze. Każde dziecko staje na swojej gazecie i podczas słuchania muzyki reaguje w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> dźwięki ciche – dzieci tupią po gazecie delikatnie, tak by gazeta cicho szeleściła; dźwięki głośniejsze – dzieci tupią coraz mocniej, mną gazetę delikatnie; dźwięki bardzo głośne – dzieci tupią bardzo mocno, tak by gazeta była jak najbardziej zniszczona, poszarpana. <p>Po zakończeniu zabawy dzieci podnoszą swoje fragmenty gazet i omawiają z nauczycielem, co się z nimi stało. Na zakończenie cała grupa sprząta gazety.</p>	Sprzątanie może mieć formę celowania do kosza zgniecionymi gazetami z zaznaczonej odległości.	Gazety, utwór muzyczny.
RUCH	5.4, 8.2	<ul style="list-style-type: none"> Uczestniczy w zabawie. Naśladuje porywy wiatru. Rozróżnia siłę wiatru. 	<p>Taniec wiatru</p> <p>Zabawa z wykorzystaniem chusty animacyjnej lub folii malarskiej. Dzieci chwytają chustę i poruszają nią w rytm muzyki. Muzyka określa tempo i siłę wiatru. Początkowo nauczyciel wydaje polecenia, następnie dzieci improwizują ruch samodzielnie.</p>	Po przećwiczeniu zadania z pustą chustą można na niej umieścić lekkie przedmioty, np. maskotki, piłki, zmięte gazety.	Utwór muzyczny <i>Pizzicato</i> Léo Delibes'a, chusta animacyjna lub folia malarska.
WSPÓŁPRACA	1.2	<ul style="list-style-type: none"> Rozpoznaje i nazywa stronę lewą i prawą. 	<p>Z której strony wieje wiatr?</p> <p>Wybrane dziecko siada przed nauczycielem z zamkniętymi oczami. Nauczyciel dmucha delikatnie w lewy lub prawy policzek dziecka, a jego zadaniem jest określić, z której strony poczuło podmuch. Po kilkukrotnym wykonaniu ćwiczenia dzieci powtarzają je w parach.</p>		

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

MODUŁ	PP	CEL OPERACYJNY DZIECKO:	PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI	WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA	MATERIAŁY
RUCH, MUZYKA, WSPÓŁPRACA	5.4	<ul style="list-style-type: none"> • Reaguje na sygnał. • Odnajduje cel na podstawie usłyszanych dźwięków. 	<p>Szumiące drzewa</p> <p>Dzieci stoją w rozsypance na dywanie. Na jednym końcu dywanu stoi z zawiązanymi oczami wybrane przez nauczyciela dziecko. Nauczyciel stoi na drugim końcu dywanu, ma do dyspozycji instrument muzyczny (bębenek, trójkąt, tamburyn), za pomocą którego wydaje ciche dźwięki. Dzieci stojące w rozsypance są drzewami, które szumią na wietrze. Zadaniem dziecka z zawiązanymi oczami jest przejść przez las do nauczyciela, po drodze omijając szumiące drzewa. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.</p>	Dzieci stojące w rozsypance nie powinny się ruszać ani popychać.	Bębenek, trójkąt, tamburyn.
RUCH, TEATR	7.2	<ul style="list-style-type: none"> • Odgaduje zagadkę. • Rozróżnia siłę wiatru. • Odgrywa rolę wiatru. 	<p>Jaki to wiatr?</p> <p>Dzieci dzielą się na dwie drużyny i pokazują ruchami i gestami różne rodzaje wiatru: ciszę, powiew, wichur, huragan.</p>	O siłach i rodzajach wiatru mówi skala Beauforta.	

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK 1. Tekst piosenki *Rozmowa z wiatrem* i wiersz *Imiona wiatru*

***Rozmowa z wiatrem* (słowa i muzyka: Barbara Kosowska)**

Wietrzyku, wietrzyku, wietrzyku miły
Przestań tak dmuchać, bo stracisz siły.
Przecież ja siły mam za dwoje
I mocno dmuchać się nie boję.

Wietrzyku, wietrzyku, wietrzyku miły
Popatrz, już drzewa się pochylały.
A to nie moje jest zmartwienie,
Wiać nie przestanę na życzenie.

Wietrzyku, wietrzyku, wietrzyku miły
Drzewa i kwiaty ciebie prosiły,
Abyś poczekał na letnie dni
I wtedy dmuchaj, ile masz sił.

Wietrzyku, wietrzyku, wietrzyku miły
Nie posłuchałeś, straciłeś siły.
Lato się zbliża, a ciebie brak,
Jak tobie nie wstyd, no powiedz, jak.

Wietrzyk posmutniał, pod drzewem siedzi
I jak tu dmuchać – nad tym się biedzi.
Teraz żałuje, jest mu nie w smak.
Jak tobie nie wstyd, no powiedz, jak!

***Imiona wiatru* (autor: Barbara Kosowska)**

Gwizdzę i świszczę, ryczę jak lew,
Łamię gałęzie wszystkich drzew,
Latem jak zefir leciutko dmucham,
Jesienią jestem jak zawierucha.
Gdy wiałem z siłą niespotykaną,
To huraganem mnie nazywano,
Trąbą powietrzną także bywałem,
Drzewa z korzeniem wrywałem.
Zmieniam imiona od czasu do czasu,
Zaglądam na pola, do domów, do lasu,
Bywa, że zimny jestem jak lód,
Wieję z północy, z zachodu, na wschód!
Latam po świecie, zwiedzam kraje
I nawet na chwilę wiać nie przestaję.
Rozsiewam nasiona, porywam liście,
A moje imię to wiatr, oczywiście.

ZAŁĄCZNIK 2. Opis kart pracy⁶

Karta pracy nr 1. Zadaniem dziecka jest policzenie i narysowanie tylu kropek, ile jest przedmiotów.

Karta pracy nr 2. Zadaniem dziecka jest pokolorowanie na niebiesko tego, co pływa, a na czerwono tego, co lata.

Karta pracy nr 3. Zadaniem dziecka jest policzenie figur geometrycznych.

ZAŁĄCZNIK 3. List do rodziców⁷

Tablitowe Wieści

Drodzy Rodzice!

Nasza grupa rozpoczyna kolejny projekt edukacyjny pt. *Powietrze (Wiatr)*. Przez najbliższe cztery tygodnie będziemy badaczami powietrza, dzięki czemu dowiemy się o nim wielu niezwykle interesujących faktów oraz poruszymy bardzo istotne kwestie. Dzieci dowiedzą się m.in., że:

- Wiatr to ruch powietrza.
- Wiatr porusza różnymi przedmiotami.
- Wiatr wieje z różną siłą. Może być delikatnym powiewem, silnym wichrem lub niszczącym huraganem.
- Wiatr może wiać z różnych stron.
- Wiatr może być ciepły lub zimny.
- Wiatr tworzy pogodę.
- Wiatr może być pożyteczny. Człowiek wykorzystuje go do produkowania prądu.

Poza tym będziemy ciągle bawić się wiatrem. Wybierzemy się na wycieczkę, aby szukać wiatru w polu i będziemy gościć specjalistów od wiatru i powietrza, którzy przybliżą nam charakter swojej pracy. Dowiemy się, jak należy dbać o bezpieczeństwo. Projekt uroczystie zakończy dzień kulminacji, w którym gwoździem programu będzie prognoza pogody przygotowana przez dzieci, piosenka pt. *Rozmowa z wiatrem* oraz wiele innych ciekawych atrakcji. W tym dniu będą otwarte stanowiska badawcze, w których dzieci zaprezentują własne doświadczenia. W sali przedszkolnej pojawią się również wystawy prac wykonanych podczas trwania całego projektu. Na koniec spotkania na tablicy interaktywnej wyświetlimy zdjęcia z wycieczek i innych wspólnych badań.

⁶ Karty pracy do pobrania ze strony <http://tablit.wa.amu.edu.pl>.

⁷ Gotowe wzory listów do rodziców do pobrania ze strony <http://tablit.wa.amu.edu.pl>.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Zachęcamy Was do rozwijania u dzieci zainteresowania wiatrem. Jeśli macie jakieś pytania albo pomysły związane z tematem, podzielcie się tym z nami. W trakcie zajęć wielce pomocny będzie wentylator oraz wszelkiego rodzaju wiatraki. W związku z tym bardzo prosimy, udostępnijcie je nam na czas trwania projektu.

Z pozdrowieniami

.....
(podpis nauczyciela)

ZAŁĄCZNIK 4. Moduł języka angielskiego

Projekt: POWIETRZE (WIATR)

Grupa wiekowa: 4-latki

Moduł językowy: słowniki

Cele ogólne:

- Poznanie słownictwa polskiego i angielskiego związanego z tematem *Powietrze (Wiatr)*.
- Rozwijanie umiejętności rozpoznawania różnych skutków działania wiatru.
- Poznanie nazw elementów krajobrazu.
- Opanowanie umiejętności dostrzegania różnic pomiędzy tymi elementami.
- Doskonalenie umiejętności artykułowania spółgłosek i samogłosek angielskich.

Bank słów to zestaw kart – kafelków, których wygląd i układ podobny jest do znanej dzieciom i nauczycielom gry *Memory*, jednak w tym przypadku wszystkie karty pozostają odkryte. Dostęp do nich jest możliwy na poziomie platformy, po wybraniu wersji polskiej lub angielskiej (odpowiednio flaga polska lub brytyjska). Grafiki w obu wersjach banku słów są takie same dla danego projektu i grupy wiekowej, natomiast różnią się nagraniami słówek, które przygotowane zostały odpowiednio w języku polskim lub angielskim. Ikony zawierają głównie grafiki zastosowane w animacjach. Zawarte w nich obrazki przedstawiają elementy pojawiające się zarówno w scenkach, jak i filmach A i B. Po kliknięciu na daną kartę słyhać słowo wypowiedziane przez lektorkę po angielsku (wersja angielska) lub po polsku (wersja polska).

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

CEL OPERACYJNY DZIECKO:	DZIAŁANIA DZIECKA	SŁOWO POLSKIE – WERSJA POLSKA	SŁOWO ANGIELSKIE – WERSJA ANGIELSKA
<ul style="list-style-type: none"> Wybiera wersję językową, naciskając na odpowiednią ikonę. Naciska wybraną ikonę w zestawie ośmiu grafik. Odsłuchuje nazwy poszczególnych elementów. Powtarza nazwy polskie lub angielskie. 	<ul style="list-style-type: none"> Wybiera wersję językową – polską lub angielską – z poziomu platformy. Po pojawieniu się zestawu ośmiu ikon klika na wybrany element i słyszy jego nazwę, po czym powtarza usłyszane słowo. W przypadku wersji angielskiej zalecane jest kilkukrotne wysłuchanie i powtarzanie słowa. Jeśli na podstawie materiału graficznego dziecko nie jest w stanie zrozumieć znaczenia angielskiego słowa, może cofnąć się do poziomu platformy i wybrać polską wersję językową, co ułatwi pełne zrozumienie znaczenia ikony. 	powietrze	air
		dym	smoke
		wiatr	wind
		huragan	hurricane
		morze	sea
		góry	mountains
		pole	field
		las	forest

WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA

- Dzieci powinny mieć możliwość przysłuchiwania się nagraniom słów zanim, zaczną je powtarzać.
- Dobrze jest zachęcić dzieci, aby angielskie słowa powtarzały grupowo oraz indywidualnie.
- W przypadku, gdy zrozumienie znaczenia słowa angielskiego jest zbyt trudne dla dziecka, możliwe jest przejście do polskiej wersji słownika. Szczególnie w pierwszych fazach projektu nauczyciel powinien pomóc dzieciom cofnąć się do poziomu platformy i otworzyć bank polskich słów.
- Jeśli zrozumienie wymowy poszczególnych słów w wersji angielskiej stwarza problemy zarówno dzieciom, jak i nauczycielowi, można dodatkowo skorzystać z dobrych słowników internetowych wszystkich głównych wydawców w celu sprawdzenia znaczenia słowa lub jego wymowy.
- Słowa i grafiki zamieszczone w słownikach pochodzą głównie z animacji, a zatem ich powtarzanie i osadzenie w kontekście przyrodniczym prowadzi do bardziej efektywnego zapamiętywania znaczeń. Dobrze jest, gdy dzieci korzystają z banku słów zarówno w końcu pierwszego tygodnia projektu, jak i w drugim, trzecim i czwartym tygodniu. Częstotliwość powtórzeń sprzyja przyswajaniu języka obcego.

Moduł języka angielskiego: gra

Cele ogólne:

- Rozwijanie zasobu słownictwa związanego ze zjawiskami atmosferycznymi oraz ich skutkami.
- Poznanie nazw elementów krajobrazu.
- Doskonalenie umiejętności dostrzegania różnic pomiędzy zjawiskami atmosferycznymi.
- Doskonalenie umiejętności artykułowania głosek angielskich.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Format gry

Hopscotch (pol.: gra w klasy)

Opis grafiki

Ta popularna wśród dzieci gra, znana z zabaw na powietrzu lub w sali gimnastycznej, posłużyła za wzór dla gry językowej. W kratkach/kafelkach znajdują się obrazki z animacji. Nad pierwszą kratką z napisem START pojawia się Basia. Dzieci klikają na strzałkę umieszczoną pod napisem START i słyszą pierwsze słowo. Ich zadaniem jest naciśnięcie obrazka reprezentującego usłyszany wyraz. Następnie dzieci klikają ponownie na strzałkę i słyszą kolejne słowa dotyczące grafiki z następnego poziomu. Jeżeli wybrany element jest poprawny, Basia przesuwa się na dane pole. W przypadku, gdy element został błędnie wybrany, słychać *try again!* (pol.: spróbuj ponownie). Próba kliknięcia na obrazki z poziomów wyżej nie skutkuje żadną reakcją, tj. nie ma komentarza ani podświetlenia. Jeśli dziecko wybrało prawidłową ikonę, pozostałe kratki w rzędzie stają się klikalne i po ich naciśnięciu słychać nazwy poszczególnych przedmiotów i zjawisk. Dzieci mają możliwość ponownego przejścia gry z innym ustawieniem ikon po naciśnięciu na symbol powtórzenia w prawym dolnym rogu ekranu. Kolejna ścieżka zawiera słowa ułożone w innej kolejności.

CEL OPERACYJNY DZIECKO:	ZADANIA DO WYKONANIA	SŁOWA ANGIELSKIE WYKORZYSTANE W GRZE	TŁUMACZENIE NA JĘZYK POLSKI
<ul style="list-style-type: none"> Naciska strzałkę rozpoczynającą grę. Słucha nazwy przedmiotu lub zjawiska i powtarza ją. Naciska ikonę z elementem, którego nazwę podano. Powtarza kolejne słowa i naciska odpowiednie ikony. 	<ul style="list-style-type: none"> Naciśnięcie strzałki umieszczonej poniżej kratki START. Wysłuchanie i powtórzenie usłyszanego słowa. Wybranie ikony przedstawiającej element, którego nazwę podano. Naciśnięcie ikony z prawidłowym elementem. Ponowne naciśnięcie strzałki i powtórzenie kolejnego słowa. Wybór odpowiedniej ikony z następnego poziomu. Przejście do ostatniego rzędu w schemacie zgodnie z usłyszonymi słowami. 	tree	drzewo
		bench	ławka
		leaf	liść
		grass	trawa
		root	korzeń
		cloud	chmura
		rain	deszcz
		windmill	wiatrak
		puddle	kałuża
		chimney	komin
		house	dom

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELA

1. Należy pozwolić dzieciom eksperymentować z grą, aby oswoiły się zarówno z jej działaniem, jak i zasadami.
2. Należy umożliwić dzieciom korzystanie z tablicy interaktywnej oraz samodzielne wybieranie ikon w kolejnych etapach gry.
3. Nauczyciel może zademonstrować dzieciom działanie gry oraz pomóc im dokonywać wyboru ikony, jeśli na początku jest to dla nich zbyt trudne.
4. Dobrze jest zachęcić dzieci do zabawy grą w domu.
5. W przypadku problemów z wymową słówek angielskich można dodatkowo wykorzystać jeden z dobrych słowników internetowych.